

כל העולם במה, ושרי שלנו בתפקיד הראשי

לא. אלה שני עולמות שונים. הקשר היחידי הוא בכך שרבים מעובדי הבנק מגיעים לצפות בהצגות, לאורך שנים. אני חייבת לציין כי זהו קהל מאד אוהד וכי אני מקבלת פידבקים חיוביים לאחר כל הצגה. חברים מהבנק טורחים לכתוב לי או להתקשר ולפרגן. זה תמיד מרגש.

קרה שקיבלת תפקיד שלא אהבת או לא רצית לגלם?

לא. כיוון שהבמאית מכירה אותי שנים רבות, זהו יתרון המאפשר לה לקלוע בחלוקת התפקידים. לא קרה שהיא נתנה לי תפקיד שלא התאים לי.

מהיכן אתם משיגים את התלבושות והאיפור להצגות?

בעניין הזה - את הכל אנחנו משיגים או עושים בעצמנו. איפור - בוודאי. כל אחד מביא את האיפור האישי שלו ומתאפר. לעתים אני מאפרת גם את האחרים. את רוב התלבושות אני משיגה מאמא שלי. יש אצלה בגדים ואביזרים מתקופות שונות, וכל פריט ממתין ליום בו ישתתף בהצגה בבימתיים.

קורה שיש צרכים מיוחדים על הבמה או שלא הכל "הולך חלק" בהצגות?

(השאלה מרחיבה את החיך על פניה של שרי). כן...כן... בהצגה החייל האמץ שווייק אחת הדמויות היתה צריכה להתהלך על הבמה עם כלבה. מיד נידבתי את הכלבה שלי, ג'וי. בפעם אחרת, בהצגה ליזיסטרטה אשר הועלתה בצוותא, אחד השחקנים ששיחק דמות של חייל, חלה. לימדו את בני גיא את התפקיד והוא החליף אותו בהצלחה.

האם יש שחקן או שחקנית המשמש לך להשראה?

כן. ליאה קניג. אני מעריצה וסוגדת ליכולותיה כשחקנית. לדעתי היא השחקנית מספר אחת בארץ.

שרי, יש קשר בין התחביב שלך כשחקנית לעבודתך הבנקאית?

זה קורה כל הזמן. למשל, ערב יום כיפור לפני שנתיים, כשחניתי בבוקר בבואי לעבודה בבנק, מצאתי במגרש החנייה גורת חתולים חסרת אונים. לקחתי ועטפתי אותה ולא חשבתי פעמיים - הבאתי אותה איתי למשרד. טיפולתי ב"גורת כיפור" חודש ימים, ולבסוף אימצה אותה שרון מינץ מהבנק, ומאז הן חיות באושר ואושר.

כשלוש שנים גילמה את רות שטיין בהצגה "סיפור משפחתי". בספטמבר 2010 החלה הקבוצה לעבוד על המחזה "הערב אימפרוביזציה" מאת המחזאי האיטלקי פיראנדלו, כדי להעלות את המחזה על הבמות במאי 2011.

יש תפקיד שהיה מועדף עליך ואהבת במיוחד?

כן. רות שטיין בסיפור משפחתי.

למה?

מכיוון שמדובר בדמות מאד מורכבת. מדובר באישה ובסיפור חייה המיוחד, השוזר בתוכו את תקופת השואה, עליה לארץ ישראל, נישואים, בגידות... בהצגה 'אהבה שכזאת', נמצאת לאורך כל ההצגה על הבמה. איך ההרגשה? כן. ההפקה הזו היתה מיוחדת מאד, הופענו איתה בצ'כיה בפסטיבל שמתקיים שם בשמונים השנים האחרונות ללא פיספוסים. זו פעם ראשונה שקבוצה מישראל השתתפה בפסטיבל, ועוד עם מחזה של גדול מחזאי צ'כיה פאבל קוהוט. ההתרגשות של הצ'כים היתה גדולה מאד וזכינו לארוח חם ולבבי, האולם היה מלא כל ערב וההפקה זכתה להצלחה רבה מאד.

איך מתגברים על השפה, אני משערת שדיברתם עברית על הבמה?

כן, דיברנו עברית בליווי כתוביות באנגלית.

איך את נכנסת לתפקיד חדש?

אני לא עושה משהו מיוחד. זה בגלל שהמשחק הוא אצלי בנשמה. אני קוראת את המחזה, מתחברת לדמות, ואני טוטאלית. כל כולי שם, מהרגע הראשון. גילמתי דמויות מאד שונות אחת מהשניה ויש לי יכולת טבעית ללבוש ולפשוט דמויות. זה סוג של מתנה בעולם המשחק.

אבל בטח יש איזשהי רוטינה כשמעלים מחזה חדש?

על כל מחזה עובדים תשעה חודשים, בזמן הזה עורכים תחקיר על הדמות, וחזרות פעמיים בשבוע. תדירות החזרות עולה ככל שמתקרב מועד העלאת המחזה וחודש לפני העלאתו החזרות נערכות מידי ערב.

וממש ממש רגע לפני, עושים משהו מיוחד?

כן, בהחלט. ניתוק לפני העלאת הצגה הינו הכרחי - כל הקסט נוסע יחד לסוף שבוע בו מבליים יחד.

שרי איציק - עובדת במח' מוצרים - היא שחקנית מוכשרת ופעילה בתיאטרון "בימתיים". סיפורים על עולמה העשיר היא חולקת עם כתבתנו תמר אבניסן

תמר אבניסן - הרצלילינבלום

רציתי לקבוע פגישה לצורך ראיון עם שרי איציק. כן...כן... אותה שרי איציק ממחלקת מוצרים שבחטיבה הקימעונאית, וזה לא פשוט! אפילו היה קשה. הבחורה עסוקה מסביב לשעון - עסוקה בעבודה בבנק, עסוקה בתיאטרון, עסוקה ב... טוב, אני אשאיר משהו לכתבה עצמה. בהמשך תגלו.

והנה, הגיע היום המיוחל ואנו נפגשות. שרי קורנת ואנרגטית כתמיד. שרי היא דוגמה לדיסקונטאית אשר מעבר לעבודתה הבנקאית, יש לה עולם יצירתי עשיר: היא פעילה גם כשחקנית בתיאטרון "בימתיים". המפגש בינינו הוא הזדמנות לברר כמה פרטים על 'הצד הזוהר' של כוכבת התיאטרון.

איך הכל התחיל?

"שרי, איך הגעת למשחק?" אני שואלת, ושרי מספרת: "מאז שאני זוכרת את עצמי אני משחקת. אני זוכרת שכילדה קטנה הייתי אוספת את כל שאר הילדים, מחלקת תפקידים ומעלה איתם הצגה. כילדה למדתי בגבעתיים ולא היה ספק לכל מי שהכיר אותי, שאני אפנה ללימודי משחק. ואכן, התקבלתי לבית ספר תיכון תלמה לין, שם לימדה אותי משחק ציפי פינס - הנחשבת לשם דבר בתחום. לאחר תקופת התיכון, התגייסתי לחיל האוויר וכל עניין המשחק נפסק.

שנת 1981 היתה שנה בה התחנתני פעמיים: עם בעלי לשעבר ועם בנק דיסקונט (מזה 30 שנים). הקריירה הבנקאית שלי החלה בסניף תל-גנים, שבגבעתיים, בה אני מתגוררת גם היום.

"לפני כשלוש עשרה שנים, בערה בי לפתע שוב התשוקה למשחק. אמי, לאה, שידעה על כך, החליטה לעשות מעשה. מאחר והיתה חברה במקהלה בבית אלון בגבעתיים, שם התאמנה המקהלה, בדקה מה קורה בחדרים האחרים בבניין, דפקה על אחת הדלתות ומשזו נפתחה שאלה: "מה לומדים כאן?" והתשובה היתה "כאן אני מלמדת משחק". נו, אז ברור שהיא הודיעה לה: "יש לי בת שמשחקת, לא תצטערי..."

ומאז, שרי נכנסה שוב לעולם המשחק, משחקת בתיאטרון בימתיים, ואכן, איש אינו מצטער...

תיאטרון "בימתיים"

תיאטרון "בימתיים" הוקם ע"י הבימאית-שחקנית מרים לרמן-באר, ויחוג במאי 2011 שלושים שנים להיווסדו. קבוצת השחקנים בתיאטרון משתנה מהפקה להפקה. הקבוצה הינה טרונגנית ומונה שחקנים בטווח גילאים רחב: בין 18 ל-70, המגיעים מתחומים שונים: אנשי היי-טק, פסיכולוגים, אחיות, מורים ומורות, סטודנטים, שף ושני בנקאים. אחת מהם היא שרי שלנו!

משחק ותפקידים

לשמחתה של שרי, בארבע השנים האחרונות שיחקה מידי שנה בתפקיד הראשי. לפני כארבע שנים גילמה את ליזיסטרטה במחזה בעל אותו שם. לפני